

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2025/390

z dnia 24 lutego 2025 r.

dotyczące zmiany rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014⁽²⁾ nadaje skuteczność środkom ograniczającym przewidzianym w decyzji 2014/145/WPZiB.
- (2) W dniu 24 lutego 2025 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2025/388⁽³⁾, dotyczącą zmiany decyzji 2014/145/WPZiB.
- (3) Decyzją (WPZiB) 2025/388 wprowadzono dwa kolejne kryteria dotyczące umieszczania w wykazie osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, których dotyczy zamrożenie ich środków finansowych i zasobów gospodarczych, oraz zakazu udostępniania im środków finansowych i zasobów gospodarczych. Pierwsze kryterium ma zastosowanie do osób, podmiotów lub organów, które są właścicielami statków uczestniczących w określonych działaniach, sprawują nad nimi kontrolę, zarządzają nimi lub eksploatują je, lub w inny sposób zapewniają wsparcie materialne, techniczne lub finansowe na rzecz działalności takich statków. Drugie kryterium ma zastosowanie do osób, podmiotów lub organów, które wchodzą w skład kompleksu wojskowego i przemysłowego Rosji, wspierają go materialnie lub finansowo, lub uzyskują od niego korzyści. Decyzją (WPZiB) 2025/388 rozszerzono także istniejące odstępstwo od wycofywania inwestycji na trzy dodatkowe osoby umieszczone w wykazie, wprowadzono odstępstwo dotyczące dostarczania określonych towarów i usług niezbędnych do funkcjonowania budapesztańskiego metra oraz rozszerzono zakres stosowania dwóch istniejących odstępstw dotyczących niektórych transferów środków finansowych i płatności.
- (4) Dochody z eksportu rosyjskiej ropy transportowanej drogą morską stanowią znaczącą część budżetu Rosji i w związku z tym wspierają nielegalną wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie. Na potrzeby eksportu ropy naftowej Rosja w coraz większym stopniu opiera się na flocie statków stosujących nieprzepisowe praktyki żeglugowe i praktyki żeglugowe wysokiego ryzyka, takie jak prowadzenie działalności z nieodpowiednim lub nieistniejącym ubezpieczeniem (tzw. flota cieni). Statki te stwarzają znaczące zagrożenia, jeśli chodzi o bezpieczeństwo morskie i środowisko, dla Unii, jej nadbrzeżnych państw członkowskich oraz nadbrzeżnych państw trzecich. Zagrożenia te zostały w szczególności wskazane przez Międzynarodową Organizację Morską w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego A.1192(33), przyjętej w dniu 6 grudnia 2023 r., w której wezwano jej państwa członkowskie oraz inne odpowiednie zainteresowane strony do opracowania zdolności i praktyk w zakresie należytej staranności w celu zapobiegania, wykrywania i zgłaszania działalności flot cieni oraz nielegalnych działań ułatwianych przez takie statki. Zniechęcanie osób i podmiotów do podejmowania i ułatwiania praktyk żeglugowych wysokiego ryzyka przy transporcie ropy naftowej pochodzenia rosyjskiego oraz zakłócanie działalności floty cieni przyczyniają się zatem do osłabienia generowania dochodów na potrzeby rosyjskich działań wojennych, i jednocześnie do wspierania

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 16, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2014/145\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2014/145(1)/oj).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/269/oj>).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2025/388 z dnia 24 lutego 2025 r. dotycząca zmiany decyzji 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L, 2025/388, 24.2.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/388/oj>).

międzynarodowych środków mających na celu zachowanie i poprawę jakości środowiska. Takie starania na rzecz rozwiązania problemu działalności floty cieni powinny być realizowane w sposób ukierunkowany, z uwzględnieniem poziomu odpowiedzialności odnośnych operatorów w zakresie podejmowania decyzji i prowadzenia działalności. Ponadto nie należy utrudniać realizacji usług pilotażu niezbędnych ze względów bezpieczeństwa morskiego.

- (5) Jeżeli jest to konieczne do zwalczania obchodzenia zakazów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 269/2014, należy umożliwić Komisji wymianę informacji dotyczących handlu i transakcji z państwami trzecimi oraz podmiotów z państw trzecich z właściwymi organami krajów partnerskich, o których mowa w załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 833/2014⁽⁴⁾, które stosują podobne środki ograniczające.
- (6) Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849⁽⁵⁾ na niektóre rodzaje podmiotów, to jest podmioty zobowiązane określone w jej art. 2 ust. 1, nałożono wymóg zgłaszania podejrzanych transakcji jednostkom analityki finansowej państw członkowskich. Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1226⁽⁶⁾ naruszenie unijnych środków ograniczających dodano do wykazu przestępstw źródłowych określonego w art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1673⁽⁷⁾. W wyniku tego uzupełnienia i zgodnie z art. 33 dyrektywy (UE) 2015/849 od maja 2025 r. nałożono na podmioty zobowiązane obowiązek zgłaszania jednostkom analityki finansowej państw członkowskich wszystkich podejrzanych transakcji związanych z podejrzaną działalnością przestępczą mającą związek z naruszeniem unijnych środków ograniczających. Ponadto w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 269/2014 zobowiązano osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy do dostarczania wszelkich informacji, które ułatwiłyby wykonanie tego rozporządzenia, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, w terminie dwóch tygodni od otrzymania tych informacji, oraz do współpracy z właściwym organem przy weryfikacji tych informacji. Aby uniknąć podwójnej sprawozdawczości, państwa członkowskie mogą zdecydować, że te osoby, podmioty i organy nie są zobowiązane do zgłaszania tych samych informacji właściwym organom innym niż jednostki analityki finansowej państw członkowskich.
- (7) Należy zacieśnić współpracę między właściwymi organami krajowymi, także poprzez wzmocnienie roli jednostek analityki finansowej państw członkowskich w wymianie informacji, które są istotne na potrzeby wdrażania i egzekwowania środków ograniczających przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 269/2014.
- (8) Biorąc pod uwagę, że przestrzeganie przepisów przez podmioty unijne ma zasadnicze znaczenie dla skuteczności środków ograniczających, Komisja powinna zapewnić im pomoc w celu ułatwienia przestrzegania przepisów, w szczególności w przypadku, gdy wymagałoby ono znacznych zasobów oraz gdy scentralizowane wsparcie mogłoby poprawić efektywność. Dotyczy to w szczególności należytej staranności wymaganej od podmiotów unijnych w odniesieniu do potencjalnych partnerów biznesowych. Komisja powinna mieć możliwość przetwarzania danych osobowych niezbędnych w tym celu.
- (9) Aby zapewnić prawidłowe wdrożenie środków ograniczających oraz odpowiednią ochronę podmiotów unijnych, powinny one, zgodnie z art. 11a rozporządzenia (UE) nr 269/2014, być uprawnione do dochodzenia w postępowaniu sądowym przed właściwymi sądami państwa członkowskiego odszkodowania z tytułu niektórych bezpośrednich lub pośrednich szkód poniesionych w wyniku roszczeń zgłoszonych przez podmioty lub osoby, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a) lub b) tego rozporządzenia, w tym za szkody poniesione przez osoby prawne, podmioty lub organy, których właścicielami są te podmioty unijne lub nad którymi sprawują one kontrolę, z zastrzeżeniem przepisów krajowych zakazujących dochodzenia podwójnego odszkodowania. Oprócz tego podmioty unijne powinny móc dochodzić odszkodowania od osób, podmiotów lub organów, które są właścicielami podmiotów lub organów, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia (UE) nr 269/2014, lub które takie podmioty lub organy kontrolują. W sytuacjach, w których Rosja lub inne państwo trzecie wprowadza środki w celu ograniczenia skuteczności zapewniania przestrzegania rozporządzenia (UE) nr 269/2014, można uznać, że podmioty unijne są *de facto* pozbawione skutecznego dostępu do środków ochrony prawnej w ramach tych jurysdykcji krajowych.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/833/oj>).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1226 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie określenia przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających i sankcji za takie naruszenia oraz zmiany dyrektywy (UE) 2018/1673 (Dz.U. L, 2024/1226, 29.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1226/oj>).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1673 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie zwalczania prania pieniędzy za pomocą środków prawnokarnych (Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1673/oj>).

- (10) Aby zapewnić skuteczne wdrożenie środków ograniczających oraz zaradzić ewentualnym sytuacjom pozbawienia prawa do sądu, należy przewidzieć *forum necessitatis*, aby umożliwić sądowi państwa członkowskiego, w drodze wyjątku, orzekanie w sprawie roszczenia odszkodowawczego dochodzonego na podstawie art. 11a rozporządzenia (UE) nr 269/2014, w przypadku gdy prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego nie przewiduje jurysdykcji zadnego konkretnego sądu państwa członkowskiego. Jurysdykcja oparta na *forum necessitatis* powinna być jednak sprawowana wyłącznie wtedy, gdy sprawa ma wystarczający związek z państwem członkowskim sądu, do którego ją wniesiono, na przykład gdy powód ma miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim lub jest zarejestrowany zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego.
- (11) Rozporządzenie (UE) nr 269/2014 ma zastosowanie wyłącznie w granicach jurysdykcji określonych w jego art. 17. Jednocześnie, jeżeli unijne podmioty gospodarcze są w stanie wywierać i faktycznie wywierają decydujący wpływ na postępowanie osoby prawnej, podmiotu lub organu mającego siedzibę poza Unią, mogą ponosić odpowiedzialność za działania tej osoby prawnej, tego podmiotu lub organu, które ograniczają skuteczność środków ograniczających, i powinny wykorzystać swój wpływ, aby zapobiec takim działaniom.
- (12) Taki wpływ może wynikać z własności osoby prawnej, podmiotu lub organu, lub sprawowania nad nimi kontroli. Własność oznacza posiadanie co najmniej 50 % praw własności w osobie prawnej, podmiocie lub organie, lub posiadanie w nim większościowych udziałów. Elementy wskazujące na kontrolę obejmują: prawo lub uprawnienia do powoływania lub odwoływania większości członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego; prawo do użytkowania całości lub części aktywów osoby prawnej, podmiotu lub organu; zarządzanie działalnością osoby prawnej, podmiotu lub organu na jednolitych zasadach, przy jednoczesnym publikowaniu skonsolidowanych sprawozdań finansowych; lub prawo do wywierania dominującego wpływu na daną osobę prawną, dany podmiot lub organ.
- (13) Należy zobowiązać unijne podmioty gospodarcze do dołożenia wszelkich starań w celu zapewnienia, aby osoby prawne, podmioty i organy mające siedzibę poza Unią, będące ich własnością lub pod ich kontrolą, nie uczestniczyły w działaniach ograniczających skuteczność środków ograniczających przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 269/2014. Takimi działaniami są działania prowadzące do skutku, jakiego te środki ograniczające mają zapobiegać, na przykład temu, że osobie umieszczonej w wykazie w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 udostępnią się środki finansowe lub zasoby gospodarcze.
- (14) Dołożenie wszelkich starań należy rozumieć jako wszelkie działania, które są odpowiednie i niezbędne, aby osiągnąć rezultat polegający na zapobieżeniu ograniczaniu skuteczności środków ograniczających przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 269/2014. Działania te mogą obejmować na przykład wdrożenie odpowiednich polityk, kontroli i procedur w celu skutecznego ograniczania ryzyka i zarządzania nim, z uwzględnieniem takich czynników jak umiejscowienie siedziby w państwie trzecim, sektor działalności gospodarczej oraz rodzaj działalności prowadzonej przez osobę prawną, podmiot lub organ, które są własnością unijnego podmiotu gospodarczego lub są przez niego kontrolowane. Jednocześnie dołożenie wszelkich starań należy rozumieć jako obejmujące wyłącznie działania, które są wykonalne dla unijnego podmiotu gospodarczego ze względu na jego charakter, wielkość i odpowiednie okoliczności faktyczne, w szczególności możliwość sprawowania skutecznej kontroli nad osobą prawną, podmiotem lub organem z siedzibą poza Unią. Okoliczności takie obejmują sytuację, w której unijny podmiot gospodarczy, z przyczyn, których sam nie spowodował, takich jak przepisy państwa trzeciego, nie jest w stanie sprawować kontroli nad osobą prawną, podmiotem lub organem, których jest właścicielem.
- (15) Należy wprowadzić szereg zmian technicznych w celu zapewnienia jasności niektórych przepisów rozporządzenia (UE) nr 269/2014, w tym przepisów dotyczących dokumentów będących w posiadaniu instytucji Unii oraz przetwarzania danych osobowych.
- (16) Środki te są objęte zakresem stosowania Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a zatem konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia ich jednolitego stosowania we wszystkich państwach członkowskich.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 269/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 269/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

- „k) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy, które są właścicielami statków, lub sprawują nad nimi kontrolę, zarządzają nimi lub eksploatują je, przewożących ropę naftową lub produkty ropopochodne pochodzące lub wywożone z Rosji, stosując nieprzepisowe praktyki żeglugowe i praktyki żeglugowe wysokiego ryzyka określone w rezolucji A.1192(33) Zgromadzenia Ogólnego Międzynarodowej Organizacji Morskiej, lub które w inny sposób zapewniają wsparcie materialne, techniczne lub finansowe na rzecz działalności takich statków; lub
- l) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wchodzące w skład kompleksu wojskowego i przemysłowego Rosji oraz wspierające go materialnie lub finansowo lub uzyskujące od niego korzyści, w tym poprzez udział w opracowywaniu, produkcji lub dostawach technologii wojskowych i sprzętu wojskowego.”;
- 2) w art. 6a wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „1a. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 2 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na płatności na rzecz podmiotu wymienionego w pozycji 265 w części »B. Podmioty« w załączniku I za towary i usługi, które mogą być dostarczane wyłącznie przez ten podmiot i które są niezbędne do eksploatacji, konserwacji lub naprawy wagonów budapesztańskiej linii metra nr 3, które zostały dostarczone w 2018 r. przez Metrowagonmash.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie ust. 1 i 1a w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.”;
- 3) w art. 6b wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 5f otrzymuje brzmienie:
- „5f. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 niniejszego rozporządzenia właściwe organy państwa członkowskiego mogą udzielić zezwolenia na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych osobom umieszczonym w wykazie w załączniku I, pod nagłówkiem »Osoby«, pozycje 92, 694, 719, 721, 881 i 920, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że:
- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są niezbędne do sprzedaży i przeniesienia do dnia 30 czerwca 2025 r. praw własności w osobie prawnej, podmiocie lub organie z siedzibą w Unii, które to prawa są bezpośrednio lub pośrednio własnością jednej z tych osób; oraz
- b) wpływy z takiej sprzedaży i takiego przeniesienia własności są zamrożone.”;
- b) w ust. 5h zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „5h. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 oraz pod warunkiem że dane środki finansowe zostały zamrożone w wyniku zaangażowania osoby prawnej, podmiotu lub organu umieszczonych w wykazie znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, lub osoby prawnej, która jest własnością lub pozostaje pod kontrolą osoby prawnej, podmiotu lub organu umieszczonych w wykazie znajdującym się w tym załączniku, w roli banku pośredniczącego w przeniesieniu tych środków finansowych do Unii z Federacji Rosyjskiej, z państwa trzeciego lub z Unii, właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych, po ustaleniu, że przeniesienie takich środków finansowych:”;
- c) w ust. 5i zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „5i. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 niniejszego rozporządzenia oraz pod warunkiem że dana płatność została zamrożona w wyniku przeniesienia do Unii z Federacji Rosyjskiej, z państwa trzeciego lub z Unii, zainicjowanego przez osobę prawną, podmiot lub organ umieszczone w wykazie znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia lub za pośrednictwem takiej osoby prawnej, takiego podmiotu lub organu, lub przez osobę prawną, która jest własnością lub pozostaje pod kontrolą osoby prawnej, podmiotu lub organu umieszczonych w tym wykazie lub za pośrednictwem takiej osoby, właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na uwolnienie tych zamrożonych płatności, po ustaleniu, że przeniesienie takiej płatności:”;

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Komisja może, w porozumieniu z państwami członkowskimi i na zasadzie wzajemności, wymieniać z właściwymi organami kraju partnerskiego wymienionego w załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 833/2014 informacje dotyczące handlu i transakcji z państwami trzecimi oraz podmiotów z państw trzecich w celu zapobiegania obchodzeniu zakazów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, w zakresie, w jakim są one istotne i niezbędne do skutecznego wykonania niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy informacje te zawierają dane osobowe, wymiana odbywa się na warunkach określonych w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (*).

Jeżeli, w wyjątkowych przypadkach, informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, dotyczą podmiotu mającego siedzibę w państwie członkowskim, Komisja uzyskuje zgodę właściwych organów danego państwa członkowskiego przed wymianą tych informacji.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>);

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwe organy państw członkowskich, w tym organy egzekwowania prawa, organy celne w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (*) oraz właściwe organy w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (**), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (***) i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (****), a także jednostki analityki finansowej, o których mowa w dyrektywie (UE) 2015/849, oraz administratorzy urzędowych rejestrów, w których rejestrowane są osoby fizyczne, osoby prawne, podmioty i organy, a także majątek nieruchomy lub ruchomy, niezwłocznie przetwarzają i wymieniają informacje, w tym dane osobowe oraz, jeśli to konieczne, informacje, o których mowa w ust. 1 i 1a niniejszego artykułu, z innymi właściwymi organami ich państwa członkowskiego, z właściwymi organami innych państw członkowskich i z Komisją, gdy takie przetwarzanie i wymiana danych są niezbędne do wykonywania zadań organu przetwarzającego lub organu otrzymującego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności gdy wykryją przypadki lub próby naruszenia lub obejścia zakazów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Niniejszy przepis pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dotyczących poufności informacji będących w posiadaniu organów sądowych.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>);

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

1. Komisja przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do wykonywania jej zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia, związanych z przyczynianiem się przez nią do prawidłowego wdrożenia, egzekwowania i zapobiegania obchodzeniu środków nałożonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja przetwarza dane osobowe, w tym szczególne kategorie danych osobowych i dane osobowe dotyczące wyroków skazujących i czynów zabronionych zdefiniowane w art. 10 ust. 2 i art. 11 rozporządzenia (UE) 2018/1725, w celu identyfikacji osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, aby pomóc osobom, o których mowa w art. 17 niniejszego rozporządzenia, w przestrzeganiu niniejszego rozporządzenia.”;

6) art. 11a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11a

Każda osoba, o której mowa w art. 17 lit. c) lub d), jest uprawniona do uzyskania, w postępowaniu sądowym przed właściwymi sądami państwa członkowskiego, odszkodowania, w tym do zwrotu kosztów prawnych, z tytułu bezpośrednich lub pośrednich szkód poniesionych przez tę osobę lub przez osobę prawną, podmiot lub organ będące własnością osoby, o której mowa w art. 17 lit. d), lub znajdujące się pod jej kontrolą, w wyniku roszczeń zgłoszonych przed sądami w państwach trzecich przez osoby, podmioty lub organy, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a) lub b), w związku z jakąkolwiek umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, przez środki nałożone niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że dana osoba nie posiada skutecznego dostępu do środków ochrony prawnej w odpowiedniej jurysdykcji. Takie odszkodowanie może być dochodzone od osób, podmiotów lub organów, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a) lub b), które zgłosiły roszczenia przed sądami w państwie trzecim, lub od osób, podmiotów lub organów, które są właścicielami tych podmiotów lub organów lub sprawują nad nimi kontrolę.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11b

W przypadku gdy żaden sąd państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji na mocy innych przepisów prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, sąd państwa członkowskiego może, w drodze wyjątku, rozpoznać powództwo o odszkodowanie wniesione na podstawie art. 11a, pod warunkiem że sprawa ma dostateczny związek z państwem członkowskim sądu, do którego ją wniesiono.”;

8) w art. 12 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) na temat wykrytych przypadków naruszenia lub obejścia oraz prób naruszenia lub obejścia zakazów określonych w niniejszym rozporządzeniu, w tym poprzez wykorzystanie kryptoaktywów.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy dokładają wszelkich starań w celu zapewnienia, aby każda osoba prawna, podmiot lub organ z siedzibą poza Unią, które są własnością tych osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów lub które znajdują się pod ich kontrolą, nie uczestniczyły w działaniach ograniczających skuteczność środków ograniczających przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”;

10) art. 16a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wszelkie dokumenty znajdujące się w posiadaniu Rady, Komisji lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej »Wysokim Przedstawicielem«) na potrzeby zapewnienia egzekwowania środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub zapobiegania jego naruszeniu lub obchodzeniu podlegają tajemnicy służbowej i korzystają z ochrony zapewnianej przez przepisy mające zastosowanie do instytucji Unii. Ochrona ta ma również zastosowanie do wspólnych wniosków przedstawionych przez Wysokiego Przedstawiciela i Komisję w celu zmiany niniejszego rozporządzenia i do wszelkich powiązanych z nimi dokumentów przygotowanych.”;

Przyjmuje się domniemanie, że ujawnienie dokumentów lub wniosków, o których mowa w akapicie pierwszym, zaszkodziłoby bezpieczeństwu Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego lub utrzymywanym przez nie stosunkom międzynarodowym.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

K. KALLAS